

Hän tietää miltä tuntuu kyynelsilmin pitkin yötä rukoilla.
Hän tietää miltä pelko tuntuu, miltä vihollista pakoilla.
Hän tuntee kyllä tuskan illat, piinan hetket yksin vietetyt.
Hän tuntee menetykset yhtä hyvin, kuin maan lapset hylätyt.
Niin hyvin myöskin yksinäisyyden
Hän tämän tuntee, tiedän sen.

Ja siksi häneen turvaan uudestaan,
vaikken paljon muuta jaksakaan.
Siksi häneen turvaan uudestaan.
Hän tuntee tämän joutomaan.

Hän tietää, kuinka vähän täällä sain, ja miten paljon kipuilen.
Hän tietää rikokseni raskaat, armon nuotit, joita tapailen.
Hän tuntee tämän lapsen hengen huudossani "Isi, kuulethan".
Hän muistaa ajat, joina ilon hänen kanssaan löysin palavan.
Ja tämän raskaan yksinäisyyden
vain Hän voi murtaa, tiedän sen.